

четене и пѣние по старата наредба (псалтиката), пъкъ билъ даренъ съ приятенъ гласъ, та гражданиетъ се надпрѣваряли да отиджтъ въ черква, за да слушатъ пѣнето на обичния си учитель. Той често казвалъ и слова въ черква, и билъ най-прочутия ученъ човѣкъ, най-вече въ цѣля западенъ край на България, гдѣто навредъ почти все за него приказвали и него хвалили хората.

Но както всѣки човѣкъ на този свѣтъ и Пишурка си ималъ хора врагове — завистници, които мразяли неговото учене и повече тегляли къмъ грѣцко, защото не знаели що прави, тѣ захванжли да гонятъ Пишурка. Обаче добри-тъ хора отъ всѣки градъ го каняли за учител.

Тогава въ гр. Ломъ се строело първо здание нарочно за училище. Щомъ го свършили, ломчане помолили Пишурка и той на драго сърдце отишълъ тамъ да учителствува.

Първото училищно здание било осветено много тѣржественно на Кръстовъ-день, 14-й Септемврий 1848 год. Този день е важенъ за помнене, защото отъ тогава захванжло въ западната страна на България да се въвежда по-новото учене и наредбата въ училищата: писало се написъкъ, измислили се особени таблички за азбуката и се явили букварите.

Пишурка е въвелъ да се учжтъ и други прѣдмѣти: български езикъ, съмѣтане, отечествовѣдение. Въ училище бѣрзали да се запишжтъ не само малки дѣца, ами и възрастни, около на двадесет и петь годинна възрастъ ученици се надпрѣваряли и тѣ да учжтъ.

На 1-й Септемврий 1849 год. е станжало първото испитание на учениците — нѣщо не видѣно и